

LIBRIS

We know
books

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

LARK, SOPHIE

Nu există diavol / Sophie Lark ; trad. din lb. engleză de Alexandru Macovescu. - București : Librex Publishing, 2026

ISBN 978-630-353-072-7

I. Macovescu, Alexandru (trad.)

821.135.1

Editor: Denisa Nicoară

Redactor: Ana-Maria Scarlat

DTP: Ciprian Butnaru

Corector: Marian Busuioc / Corectura.ro

THERE IS NO DEVIL

Copyright © 2022, 2023 by Sophie Lark

Originally published in the United States by Sourcebooks, LLC.

www.sourcebooks.com

All rights reserved.

Cover design by Emily Wittig

Cover images by R-studio/Depositphotos, Croisy/Shutterstock

Internal illustrations © Line Marie Erikson

LIBREX PUBLISHING

Str. Episcopul Radu, nr. 30, București

redacție: 0723 193 019

comenzi@librex.ro

www.librex.ro

Toate drepturile asupra ediției în limba română aparțin editurii
Librex Publishing.

Copyright ©2026 Editura Librex Publishing.

NU EXISTĂ DIAVOL

SOPHIE LARK

*Traducere din limba engleză de
Alexandru Macovescu*

Librex Publishing,
2026

1

MARA

MĂ TREZESC ÎN SUNETUL VALURILOR CARE SE SPARG DE STÂNCILE de dedesubt. Cole ține toate ferestrele deschise pe partea de nord a casei. Simt un iz de sare și fier, mirosul golfului. Ceața pătrunde în cameră, învârtindu-se în jurul stâlpilor patului de modă veche.

Mă strecor goală de sub plapuma grea, sfârcurile întărindu-mi-se de frig. Ceața se condensează pe pielea mea caldă, făcându-mă alunecoasă ca o focă.

Cole mi-a lăsat un halat de mătase - genul pe care l-ar fi purtat o vedetă de film din trecut. Se învârte în jurul corpului meu, greu, fastuos și ridicol de extravagant.

Mi-a lăsat și papuci de casă, dar i-am ignorat pe ăștia, preferând să pășesc pe covoarele turcești groase în picioarele goale.

Să te plimbi pe holurile din Sea Cliff e ca și cum ai merge prin Palatul Versailles după programul de vizitare. Pare scandalos că mi se permite să intru în acest loc, darămite că locuiesc aici.

Nu mi-aș fi putut imagina niciodată cum arată adevărata bogăție, cum se simte. Un spațiu grandios, gol, cu ecou. Tablouri neprețuite atârână în aripi îndepărtate, unde pot trece luni sau chiar ani fără să fie văzute. Perfecțiunea estetică a fiecărui robinet și a fiecărei clanțe.

Peste tot sunt senzori de mișcare. Știe deja că sunt trează.

Cole e cea mai atentă persoană pe care am cunoscut-o vreodată. Folosește tehnologia pentru a îmbunătăți ceea ce vede și ceea ce aude, până când ajunge să fie ca un zeu.

Ar putea sta cu urechile ciulite în casa asta în orice moment. Ar putea fi mereu cu ochii în patru.

Și chiar vreau să fie.

Sunt la adăpost de restul lumii când sunt sub ochii lui, sub protecția lui. Nimeni nu mă poate răni; nimeni nu mă poate atinge.

Cu excepția lui Cole însuși.

Cobor scările largi în spirală până la nivelul principal, trena lungă a halatului vine în urma mea ca o rochie de mireasă. Nu i-am pus cordon. Văd pofta din ochii întunecați ai lui Cole când îmi vede sânii goi strecurându-se printre faldurile mătășii strălucitoare.

E deja îmbrăcat, iar părul său brunet și catifelat e încă umed de la duș. Proaspăt bărbierit, curbele senzuale ale gurii sale și linia ascuțită a maxilarului îl fac să arate incredibil de tânăr. Nu are vârstă. E etern. Arătos într-un mod care mă doare, care îmi strânge inima în piept cu putere.

Îmi întinde o ceașcă cu pereți dubli, iar straturile de espresso, lapte și spumă par să plutească în spațiu.

— Ți-am făcut o cafea cu lapte.

Probabil că a făcut-o în momentul în care am deschis ochii. Perfect sincronizat cu minutele de care aveam nevoie să mă întind, să ies de sub așternuturi, să trag pe mine halatul și să cobor scările.

Precizia lui mă îngrozește.

În același timp, simt o admirație profundă pentru ceea ce nu aș putea spera niciodată să realizez.

Nu aș putea fi niciodată atât de calculată, atât de răbdătoare, atât de eficientă. El chiar e un supraom.

Și nici măcar nu se străduiește. E doar un joc pentru el. Un joc pentru a-mi înmâna cafeaua asta preparată perfect, exact așa cum îmi place. Temperatura potrivită, dulceața, spuma groasă și savuroasă ca frișca.

Îmi trec limba peste ea, fără să mă simt jenată. O ling de pe buze.

Pentru că și eu învăț.

Îi place să mă privească cum mă bucur de lucruri. Îi face mai multă plăcere să mă privească cum îmi ling spuma de pe degete decât i-ar plăcea vreodată să o guste el însuși.

Îmi umplu gura cu aroma delicioasă, apoi îl sărut ca să simtă gustul de pe buzele mele.

Cafeaua îmi face gura caldă și senzuală.

De asta a făcut-o pentru mine.

Total e calculat ca să nu mă duc la frigider și să încep să scormonesc. Vrea să aleagă ce mănânc, ce beau, ce port. Vrea să decidă mai bine decât aș putea alege eu însămi, așa că n-o să mă împotrivesc, o să mă supun.

De fiecare dată când accept una dintre alegerile lui, îi văd strălucirea victorioasă din ochi. Țasta e felul în care intenționează să mă îmblânzească.

Însă nu sunt chiar așa ușor de îmblânzit.

Sunt sălbatică și feroce. Sunt capricioasă, mă răzgândesc în fiecare clipă.

— Mai avem piersici de aseară? îl întreb.

Observ flacăra care i se aprinde în privire, iritat că nu a reușit să anticipeze această întrebare.

— Le-ai mâncat pe toate înainte de culcare.

— Nu credeai că o să mănânc șase deodată?

Îl tachinez puțin, ceea ce îl exasperează și îl excită în același timp. Mă apucă de încheietura mâinii și mă trage spre el.

Mârâitul lui gutural îmi alunecă aspru pe șira spinării ca șmirghelul.

— Dacă am fi pe o navă izolată în ocean și nu ne-ar mai rămâne decât un baton de ciocolată, l-ai mânca în cinci minute și te-ai linge pe degete pe urmă.

Îi zâmbesc fără jenă.

— Nu vreau să mi se facă foame până când pun din nou în funcțiune nava.

Dau pe gât restul de cafea cu lapte meticolos pregătită.

— Rația e pentru cei care vor doar să îndure, am continuat.

— Credeam că vremurile grele te-au învățat valoarea planificării, îmi spune Cole.

Își strecoară cealaltă mână în spatele cefei mele, strângându-mă cu putere, în timp ce-și răsuțește degetele în părul meu.

Îmi înclin gura spre el.

— Nu vreau să supraviețuiesc. Vreau să prosper.

Mă sărută ca de fiecare dată, de parcă m-ar mânca de vie. Își strecoară mâna în halatul meu, cuprinzându-mi sânii goi. Degetele lui sensibile îmi explorează trupul, învățând fiecare formă prin atingere, nu prin văz.

Încerc să mă împotrivesc puterii acelor mâini, dar mi-e imposibil.

Mă las moale, sprijinindu-mă de brațul său puternic. Halatul se deschide, oferindu-i acces deplin la trupul gol de dedesubt. Sunt amețită și mă legăn în timp ce mâna aceea caldă și puternică se plimbă peste pielea mea expusă.

Plăcile de tablă de pe tavanul bucătăriei aruncă sclipiri argintii. Vârfurile degetelor lui Cole dansează pe clavicula mea, iar mâna i se strânge în jurul gâtului meu. Îi simt penisul erect pe șold în timp ce îmi încetinește ușor puterea de a respira.

— Ce ai visat noaptea trecută? îmi șoptește la ureche. Gemeai în somn...

— Nu-mi amintesc, îl mint.

Degetele lui se strâng până când văd pete negre în fața ochilor și abia îi simt brațul sub trupul meu.

— Nu poți să ai secrete față de mine, Mara, spune și îmi zgârie gâtul cu dinții. O să te fac să cedezi sistematic, fără încetare, până când o să-mi dai ce vreau.

Întorc capul, privindu-l direct în ochi.

— Ce vrei?

Își linge buzele, gurile noastre fiind atât de apropiate, încât limba lui mai că atinge și buzele mele.

— Te vreau toată, fiecare parte din tine. Vreau să-ți știu toate secretele și orice gând îți trece prin cap. Fiecare dorință, indiferent

cât de întunecată sau de perversă ar fi. Fiecare fantezie, oricât de imposibilă ar părea. Vreau să-ți ocup gândurile așa cum tu le ocupi pe ale mele. Vreau să fii obsedată de mine, legată de mine, dependentă de mine. Vreau să trăiești *pentru mine*, nu doar *cu mine*.

Asta e o perspectivă mai înspăimântătoare decât atunci când credeam că ar putea să măucidă.

Toată viața mea a fost o luptă pentru independență.

Fiecare persoană care ar fi trebuit să mă iubească a încercat, în schimb, să mă controleze. A încercat să mă modeleze ca să fiu ceea ce își dorea, ca să mă folosească, să mă consume ca și cum aș fi fost combustibil.

Mă desprind de el, mă ridic în picioare, închid halatul și îl leg cu cordonul.

— Mi-am pus viața în mâinile tale. Nu ți-am spus niciodată că poți să-mi iei identitatea.

Cole îmi zâmbește fără jenă.

— Nu încerc să schimb ceea ce ești. Încerc să te dezvălui. Un diamant nu poate străluci până nu este tăiat.

Îmi încrucșez brațele la piept, știind deja unde se va ajunge.

— Și unde ai de gând să mă tai azi?

Încearcă să nu izbucnească în râs, iar asta nu e niciodată un semn bun.

— Mara, ești mereu suspicioasă. E destul de nedrept, având în vedere că încă nu am pus la cale un plan pentru tine care să nu-ți fi surâs.

— Ce interpretare generoasă! Mai ales din moment ce drumul spre „plăcere” tinde să fie complet înfiorător.

Acum chiar râde, iar căldura care mă învăluie mă face să roșesc. Când diavolul chicotește, cineva face o greșală fatală.

— Nu e nimic înfiorător în a te duce la cumpărături, spune Cole.

— Nici vorbă, mă răstesc. Mi-ai promis că-mi iei lucrurile din cealaltă casă.

— Și am făcut-o – „lucrurile” tale o să fie livrate în această după-amiază. Cu toate că ar trebui să le dezinfectez înainte.

— Nu vrei ca gecile mele de mână a doua să atârne în șifonierele tale imaculate? Nu-ți face griji – sunt sigură că există o aripă a casei ăsteia pe care nici măcar nu ai văzut-o vreodată.

— Ba cunosc fiecare centimetru din casa asta, mă asigură Cole. Nu te poți ascunde de mine nicăieri în lume, darămite aici, în propria mea casă.

Captivată de privirea lui întunecată, îmi dau seama că îl cred.

Să mă opun lui Cole e ca și cum aș sta în calea unui tren de marfă.

Și totuși, iată-mă aici, uitându-mă la faruri în timp ce claxonul sună în semn de avertizare.

— Îmi plac hainele mele.

— Nu tu ai hainele, ci eu. Și nu ți le dau înapoi până nu vii la cumpărături cu mine. Dacă nu-ți place ce aleg, nu trebuie să le porți. Dar o să mă însoțești... sau o să fii nevoită să te duci la studio în halatul ăsta de pe tine, spune și zâmbește larg. Sau goală. Mă satisface oricare dintre aceste opțiuni.

O să port halatul ăsta blestemat toată săptămâna ca să-i fac în ciudă. L-ar deranja mai mult decât pe mine. Mă descurajează doar ceața gri și rece de afară – mătasea nu ține de cald.

— Bine, bombăn. Dar vorbesc serios – nu port nimic dacă nu-mi place.

— Nici nu mă așteptam la mai puțin, îmi răspunde Cole, cu o autosuficiență enervantă.

Îmi duc paharul la chiuvetă și îl așez un pic mai tare decât e necesar.

— Hai să terminăm odată cu asta.

Cole ridică o sprânceană.

— Trebuie să faci duș mai întâi.

Mă mănâncă mâna să iau din nou paharul și să i-l arunc în față. Nu este niciodată suficient că obține ce vrea – trebuie să fie exact așa cum vrea el.

În schimb, îmi dau jos halatul și îl las să cadă în mijlocul podelei din bucătăria lui.

— Cum doriți, stăpâne.

Tonul meu e plin de sarcasm, dar observ scânteia de plăcere care îl dă de gol. Ridică halatul și mă urmează ca o umbră întunecată, tăcută și apropiată.

Urc scările spre dormitorul principal. Baia lui Cole este de trei ori mai mare decât vechiul meu dormitor. Chiuvetele sunt plăci masive de piatră cenușie brută sub robinete în cascadă. Cada e așezată direct în podeaua de lemn masiv, chiar lângă fereastră, ca o piscină. Dușul e de mărimea unei spălătorii auto, cu zeci de duze îndreptate în toate direcțiile.

Cole mi le pornește, iar eu trimit lista de melodii de pe telefon spre boxele sale Bluetooth.

Muzica lovește pereții din piatră, învârtindu-se prin cameră, și se amestecă cu aburul gros pe care îl emană dușul.

♪ „Terrible Thing” - AG

— De ce ai nevoie de muzică pentru orice? mă întreabă Cole.

— Pentru că face ca totul să fie mai bine, spun eu, pășind sub jetul de apă.

Cole stă în fața geamului, ochii plimbându-se nestingheriți pe trupul meu umed.

Nu-i e rușine să se uite la mine. O face fâțiș, tot timpul. Nu se obosește să-și ascundă plăcerea.

Mă simt măgulită.

Sunt o creatură exotică pentru el. Tot ceea ce fac e interesant.

Privirea lui Cole mă face să fiu mai conștientă de ceea ce fac. Cum îmi înclin capul pe spate sub jetul de apă, expunându-mi gâtul. Cum spuma îmi alunecă între sâni. Cum mi se înroșește pielea de la căldură.

Fac duș încet, senzual. Îmi trec palmele peste propriile rotunjimi. Rotindu-mă pe loc, astfel încât să mă poată admira din toate unghiurile.

Când Cole mă privește, ochii îi prind viață. Se sprijină de perete, cu brațele încrucișate la piept, cu mușchii brațelor vizibili prin materialul subțire al cămășii.

De fiecare dată când mă întorc, își contractă maxilarul. Privirea îi șerpuiește de-a lungul coapselor mele, pe fundul meu, peste tatuajul făcut de el care se întinde de la șold până la coaste, se uită și la cicatricile urâte care îmi brăzdează ambele brațe: îi place totul.

Ridic para dușului de pe perete, astfel încât să pot direcționa jetul exact acolo unde îmi doresc. Îl las să-mi inunde fața, stând cu ochii închiși și gura deschisă pentru ca picăturile să îmi bată pe limbă. Îmi trec apa peste sâni cu mișcări lente, în ritmul muzicii.

Mă așez pe băncuța de la duș, pulverizez apa pe tălpile picioarelor, zvârcolindu-mă puțin, căci mă gâdilă. Las apa să curgă în sus pe picior.

Cole stă nemișcat și mă privește atent. Fascinația lui nesfârșită creează o energie indecentă care mă îndeamnă la comportamente din ce în ce mai ciudate.

Sprijinindu-mi spatele de peretele rece din piatră, îmi depărtez genunchii și îl las să-mi vadă păsărica. Acum face un pas înainte, ochii îi sunt mai întunecați decât petrolul și buzele, palide.

Îndrept jetul dușului direct spre păsărica mea. Este un pic prea fierbinte, așa că îmi stropesc ușor labiile expuse până mă obișnuiesc, apoi direcționez presiunea direct spre clitoris.

Îmi las capul să cadă pe spate, rezemându-l de perete, și închid ochii.

Nu-l mai urmăresc pe Cole cum mă privește.

Mă las condusă de valul de senzații.

Apa mă mângâie, alunecând printre faldurile mele, curgând peste tot. Cu cât apropii mai mult para dușului, cu atât senzația devine mai intensă.

— Asta-i... murmură Cole. Ce fată bună. Nu te opri.

Roșeața îmi învăluie corpul, acoperindu-mi sâni, urcându-mi pe gât.

Căldura este aproape insuportabilă. Vreau să o dau mai încet.

Simțind ce vreau să fac, Cole intră în duș. Se lasă în genunchi în fața mea, acoperindu-mi mâna cu a lui pe para dușului, imobilizându-mi degetele. Îndreaptă jetul de apă exact unde vrea el și îl ține acolo în timp ce căldura și presiunea se intensifică.

Are pantalonii tuzi leoarcă, la fel și mocasinii italieni scumpi, dar abia dacă bagă de seamă. Cu tot perfecționismul său, Cole caută plăcerea la fel ca mine. E fixat pe ceea ce își dorește și e dispus să plătească pentru asta.

Acum vrea să mă facă să-mi dau drumul și nu dă doi bani dacă își strică hainele.

— Ai mai făcut-o înainte, mârâie el.

— Da, icnesc.

— Așa ai învățat să-ți dai drumul? În baie, desfăcându-ți picioarele sub robinet?

Strâng din buze, displăcându-mi profund modul în care se folosește de sex ca să scoată informații de la mine. Detest faptul că excitarea mă face vulnerabilă.

Cole aduce para dușului mai aproape, până când e la doar un centimetru de păsărica mea, până când jetul de apă e aproape insuportabil. Își înfășoară părul meu ud în jurul mâinii și îmi trage capul pe spate, mârâind în urechea mea:

— Recunoaște, perversă mică. Făceai baie ca să-ți dai drumul, nu ca să te speli.

— La naiba cu spălatul, mă răstesc eu. Aș dormi într-un toberon dacă m-aș simți așa.

Râsul lui Cole mă face să-mi dau drumul – intens și malefic, senzația îmi vibrează până în oase.

— Știu că ai face-o, psihopată mică.

Orgasmul e la fel de fierbinte și de puternic ca jetul de apă. Plămâni mi se umplu de aburi. Pielea mi se înroșește mai tare decât petalele de trandafir.

Când gâfâi sprijinită de perete, moale și slăbită, Cole îmi ordonă:

— Stai acolo. Nu te mișca niciun centimetru.

Nu aș putea nici dacă aș vrea.

Cole iese din duș ca să ia ceva din sertarele lui. Nu scotocește – articolele sale de toaletă sunt atât de bine organizate, încât îi ia doar o clipă să adune ceea ce are nevoie.

Se întoarce câteva secunde mai târziu cu o cremă și un aparat de ras.

— Pot să mă rad și singură, îl informez.

— Nu atât de bine pe cât pot eu.

Mă enervează câtă dreptate are. Chiar dacă mă descurc al naibii de bine cu mâinile, tot nu-l pot egala pe Cole la precizie. E o mândrie, dacă aceasta ar avea suflet. Sau un suflet parțial, cel puțin.

Mă sprijin de perete, cu coapsele deschise, cu păsărica umflată și înroșită din cauza jetului fierbinte. E foarte incitant să-i ofer acces la părțile mele cele mai vulnerabile.

Înima îmi bate mai tare în timp ce el desface aparatul de ras, scoțând lama de metal din mânerul de os.

— Ține asta pentru mine, spune și îmi apasă mânerul în palmă.

Îmi înfășor degetele în jurul lui, privind muchia dură a lamei, mai subțire și mai ascuțită decât orice cuțit.

Cole îngenunchează în fața mea. Storce puțină cremă de ras în palmă, apoi o masează ușor în zona mea inghinală. Obrazul lui este la doar câțiva centimetri de aparatul de ras, gâtul îi e expus în timp ce își înclină capul ca să vadă mai bine.

Aș putea să-i tai gâtul chiar acum.

Cole întinde crema de ras pe toată păsărica mea și pe partea superioară a coapselor. E densă și răcoroasă după căldura apei.

— Te întrebi cum te-ai simți? mă întrebă cu vocea lui suavă și joasă.

Strâng mânerul atât de tare, încât mi se adâncește în palmă.

— Te întrebi dacă ai putea s-o faci suficient de repede, încât să mă surprinzi. Dacă m-ai nimeri în locul potrivit, o singură tăietură ar fi suficientă...

Scutur din cap atât de tare, încât mă lovesc de peretele de piatră.

— Nu. Nu mă gândeam la asta.

Cole își pune din nou mâna peste a mea, dar de data asta mă obligă să apuc aparatul de ras, și nu para dușului. Mă forțează să-l flutur între noi. Ridică privirea spre chipul meu, apoi își fixează ochii negri într-ai mei.

— N-o să fii niciodată cea mai mare sau cea mai puternică într-o încheștare. Trebuie să fii cea mai necruțătoare. S-ar putea să ai o singură ocazie.